

"ප්‍රාතිහාර්යා" සිහිනි දරියකගෙ සාදය හා "B'SHARP" සංගීතයයි

"ප්‍රාතිහාර්යා" යනු තවම මාස හතරක සිහිනි දැරියකි. ඇයගේ මව 'පහන' පුවත් පතට අමුත්තියක් ද නොවේ. එනම්, "මඩු වණ්ඤාලසූරිය" වන ඇය ලස්සනට කවි පබඳින 'පහන' ට කවි ලියන, නීතිය හදාරා දැනට නීතිය පිළිබඳ රැකියාවක යෙදෙන්නිය කි. "රුවන්ස වර්ණාකුලසූරිය" වන ඇගේ සැමියා යාන්ත්‍රික ඉන්ජිනේරු වරයෙකි. කතෝලික සභාව අනුව උපදින සෑම දරුවෙකු ම බෞතිස්ම (ක්‍රිස්තියානි) කළ යුතු වේ. පසුගිය ඉරිදාවක මෙම සිහිත්තියගේ බෞතිස්ම උත්සවය පිළියෙල කළේ ඇගේ දෙමව්පියන් හා නෑ දෑ හිත මිතුරන් වීම විශේෂයකි. ඩවුටන් හි ශුද්ධවූ පවුලේ දේවස්ථානයේ හා එයට අයිති ශාලාවේ පැවති මෙම උත්සවය නෑදෑ හිත මිතුරන්ගෙන් පිරී පැවතිනි. ඒ අවස්ථාවට උචිත ලෙස සංගීත වාදනයෙන් ශාලාව පුරා විසිරුනේ අප කාගේත් මනදොළ පුරවන අයුරින් ය. කවිද ? මේ සංගීත වාදක කණ්ඩායම, ඔවුන්ගේ මෙල්බර්නියේ ප්‍රකට "රොෂාන් ප්‍රනාන්දු" ප්‍රමුඛ "ඩී ෂාර්ප්" ය. "දුව මා වගේ හේද නෑ අම්ම වාගේ" එදා මධුර මනෝහර හඬින් ක්ලැරන්ස් විජේවර්ධනයන් තම සිහිනි දියණිය "අම්මා" වෙනුවෙන් ගැයූ එම ගීය මෙදා "ප්‍රාතිහාර්යා" සිහිත්තිය වෙනුවෙන් රොෂාන් ප්‍රනාන්දු ගැයුවේ ඇගේ මව්පියන් හා පැමිණ සිටි සැමගේ සිත් හා තෙත් තෙත් වෙත ආකාරයටයි. 'ඩී ෂාර්ප්' කණ්ඩායමේ තවත් ප්‍රබල වාදකයෙක්, එනම් සැක්සෝනය වාදනය කළ 'ගිහාන් මධුසංක' හැත්තෑව දශකයේ හිංදි සිනමාවේ මහත් ආන්දෝලනයක් ගෙන දුන් චිත්‍රපටයකි 'ගිත්', එහි ඇතුළත් 'මේරේ මිත්වා, ආපා තුපකෝ මේ පතරේ ගිතරේ' ගීතයේ සංගීත බණ්ඩය වාදනය කළේ සැවොම මන්මත් කරවමින් ය. ඊළඟට වේදිකාවට ගොඩවූයේ ගායිකාවක් ය. ඇය ගැයුවේ සිංහල සිනමාවේ ඉතා ප්‍රකට ගායිකාවක් වූ අප කවුරුත් ප්‍රිය කළ, ප්‍රිය කරණ 'සුපාතා අත්තානසක' විසින් ගයන ලද 'ආදරේ මංදිරේ' සඳළුතල එළිවෙල' ගීතයයි

"ඔය ළමයා හරිම ලස්සනට ඒ ගීතය ගැයුවා"
"ඇත්ත ද අංකල් ?"
"ඔය ළමයන් සංගීත කණ්ඩායමේ කෙනෙක් ද ?"
"මෙහෙමයි මම සංගීත කණ්ඩායමේ ම කියල නෑහැ. මේ බෑණ්ඩි එක කරන 'රොෂාන් ප්‍රනාන්දු' මගේ මහත්තයා"

"ආ එහෙමයි නේ ? ඔය ළමයගෙ නම කවි ද ?"

"මගෙ නම සුරංගනි ප්‍රනාන්දු"

"ඔය ළමය කියාපු සිංදුවෙ, එනම්, ආදරේ මංදිරේ, ගීතය ඇතුළත් චිත්‍රපටය දන්නව ද ?"

"නෑහැ අංකල්"

"එහෙනම් අහගන්න ඔය ගීතයට හොඳ ඉතිහාසයක් තියෙනවා. ඒ ගීතය ඇතුළත් චිත්‍රපටය

'ඔක්කොම හරි' 1967 ඔක් 23 දා නිරගත කළා. එය නිෂ්පාදනය කළේ විජයපාල හෙට්ටිආරච්චි, අධ්‍යක්ෂණය කළේ එස්. රාමනාදන් හා විජයපාල හෙට්ටිආරච්චි. කරුණාරත්න අබේසේකරයන් ගීතය රචනා කළා, ආර්. මුත්තුසාමි මාස්ටර් සංගීතය අධ්‍යක්ෂණය කළා.

එම ගීතයේ ඇති විශේෂත්වය නම් එකම එක සංගීත භාණ්ඩයකින් එම ගීතයට සංගීතය සැපයුමයි. අද වගේ නොවේ 1967 වසරේ ඔය 'කිබෝඩි' වර්ගයේ සංගීත භාණ්ඩ ලංකාවේ තිබුණේම නැති තරම්.

විජයපාල හෙට්ටිආරච්චි මහතා විශේෂයෙන් ම ඉන්දියාවෙන් ගෙන්වූ එම සංගීත භාණ්ඩය වාදනය කිරීමට හැකියාව තිබුන එකම එක සංගීත කාරය ආර්. මුත්තුසාමි මාස්ටර් ය"

"එහෙනම් අංකල් ඒ සිංදුව 'නිරෝෂා විරාජනී'ත් ගයනවා නේ ද ?"

"නිරෝෂා විරාජනී ට එම ගීතය ගයන්ට වූයේ ආර්. මුත්තුසාමි උපහාර උළෙලකට, මුත්තුසාමිගෙ පුත් 'මෝහන් රාජ්' නව සංගීතය යොදා නිරෝෂා ලවා ගැයව්වා. නමුත් එම ගීතයේ අඩංගු වචනයක් වරද්දලා ඇය ගැයුවේ, ගඟක බිහිවෙන සුළු වැනිය හද සිතුවිලි වෙනුවට නිරෝෂා ගැයුවේ ගඟක බිහිවෙන ගුලි යනුවෙන් එය ඇයගෙ වැරද්දක් නොවේ. ගීතය පුහුණු කළ අයගෙ වැරද්දක්"

"ඉතිං අංකල් මමත් ගැයුවේ ඔය විදියටම නේ"

"කමක් නෑහැ අදින් පස්සෙ වැරද්ද හදාගන්න"

"බොහොම ස්තූතියි අංකල් මට ඔය සිංදුව පොඩ්ඩක් ලියල දෙනව ද ?"

"පොඩ්ඩක් මොකට ද සම්පූර්ණයෙන් ම ලියල දෙන්නම් මෙන්න සිංදුව"

"ආදරේ මංදිරේ සඳළුතල එළිවෙලා

පිවිතේ මී පිරි පිටාරය එයි ගලා //

(සංගීතය)

සුවඳ අරගෙන ඔබේ-සුළඟ මා වෙත එබේ //

සුහද ඔබ කිම පමා-සුසුම් වැල් යයි හමා //

ආදරේ මංදිරේ

(සංගීතය)

ගඟක බිහිවෙන සුළු-වැනිය හද සිතුවිලි //
නගන සනහන පුරා-කොහෙද මගෙ පෙම්බරා //

ආදරේ මංදිරේ //

එදා "ඔක්කොම හරි" චිත්‍රපටයේ පීචරාණි කුරුකුලසූරිය එම සංගීත භාණ්ඩය ම වාදනය කරන අයුරින් ලස්සනට රඟපාලා ඔය ගීතයම සාධාරණයක් ඉෂ්ටකළා.

"බොහොම ස්තූතියි අංකල්"

"හා හොඳයි මට රොෂාන් ප්‍රනාන්දුවත් ටිකක් හමුවෙන්න තියෙනවා නම් හොඳයි"

"හා මම දැක්කා අංකල් අපෙ නෝනව අල්ලගෙන ඉන්නවා"

"අල්ලගෙන උන්නා ?"

"නෑ මේ, කතාකර කර හිටියා"

"ඒක මිසක් ඉතින් කොහොම ද රොෂාන් ප්‍රනා ?"

"මොකද මට එන්න කිව්වෙ ?"

"එන්න කිව්වෙ පොඩ්ඩක් කතා කර කර ඉන්නි"

"අනේ අංකල් අපි පස්සෙ කතා කරමු, මම ස්ටේජ් එකට යන වෙලාව හරි"

"බොහොම හොඳයි එහෙම තමා ඉන්නි ඕනෑ"

"එහෙනම් මම යන්නං"

"නෑ නෑ පොඩ්ඩකට ඉන්නි, එතකොට අද සිංදු කියපු අනිත් අය ?"

"ඒ අද පාරියට ආපු රුවන්ස මඩු යුවලගෙ අය"

"අපූරුවට ගීත ගයාපු ඒ අය ගැන ටිකක් කියන්න"

"ඇන්ටන් ජෝන්ස් ගායකයාගෙ 'සල්ලි දිලා' ගීතය ගැයවේ ගයාමාල් තිසේරා, 'සඳ තනිවෙලා අහසේ' ගීතය මා එක්ක ගැයවේ සින්නි නිසංසලා, නළුනි පෙරේරගෙ මරියසිලෝ ගීතය ගැයුවේ ධනුෂ්ක මල්ලි"

"හොඳයි බොහොම ස්තූතියි ඒක තෙමෙයි අංකල් ඔය විස්තර ටික ගත්තෙ 'පහන' පත්තරේටනේ ?"

"කොහොම ද දන්නේ ?"

"මට සුරංගි කිව්වා"

"හා ඔයාගෙ නෝනා ඔයාල 'පහන' කියවනව ද ?"

"මොකද නැත්තෙ හැම මාසෙම පළමු සතියේත් මාසෙ මැද්දෙන් පත්තර දෙකක් ම ලැබෙනව නේ"

"බොහොම හොඳයි අපි එහෙමනං නැවත හවවෙමු"

(ඊළඟට මට හමුවූයේ සිංහල උගන්වන ගුරුතුමෙක්)

"හා කොහොම ද සර් ?"

"හොඳයි අංකල්"

"කොහොම ද පාරිය නැගල යනවනේ ?"

"ඇත්තම තමා අපි ක්‍රේඩිබල් ඉඳල ආවෙ"

"ඔබතුමා ගුරුවරයෙක් කියල මම දන්නව කොහෙද මේ දවස්වල ?"

"මම මොනෑම විශ්ව විද්‍යාලයේ ගුරු වෘත්තියේ යෙදෙනවා, අම්තරව රොක්ස්බර්ග් පාක් සෙන්ටර් හි වික්ටෝරියානු මිශ්‍ර භාෂ විදුහලේ සිංහල ගුරුවරයෙක්"

"මට හරිම ආඩම්බරයි ඔබතුමා 'පහන' පත්‍රයට විශේෂ ඇල්මක් දක්වනවා කිව්වා, ඔබ තුමාගෙ නම ?"

"මම ලෙස්ලි තිසේරා"

"ඔබ වැනි අගත් අයත් සමාජේ විශේෂයෙන් කැපී පෙනෙන අයවලුත් 'පහන' පුවත් පතට දක්වන ඇල්ම අපිව දිරිගැන්වීමක් නොවේ ද ?"

ලෙස්ලි තුමා
VIC

ගඟෙන් දිය බිලා මුහුදට ආවඩලා

අප විදුහලේ බොහෝ සිසු දරුවන්ගේ දෙමාපියන්, මැද පෙරදිග රැකියාවල නිරත වී සිටිති. දරුවන් ගේ අධ්‍යාපන කටයුතු සඳහා ගෙයක් දොරක් සාදාගැනීමට ආර්ථික අපහසුතා නිසා මෙසේ ගොස් ඇත. ප්‍රශ්න රාශියකට මැදිවූ පවුල් වලින් එන දරුවන් තම තමන්ගේ පවුලේ විස්තර පංති භාර ගුරු හවතුන් සමග හඳුයාංග මව පවසති. ගුරු විවේකාගාරයේ දී ගුරු සොහොයුරු සොහොයුරියන් එවැනි කතා කියද්දී අපේ දෑස්වලට කඳුළු පිරේ. සමහර දෙමාපියන් පිටරට සිට පැමිණි විට තම දරුවන්ගේ අධ්‍යාපන කටයුතු ගැන විමසීමට

පැමිණෙති. ඒ එනවිට සමහර ගුරුහවතුන්ට තෑගි හෝග පිරිනවයි. ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට නොහැකි නිසා ම සමහර අය ඒවා පිළිගනිති. මට පංති භාරකාරත්වයක් නැත. විදුහලේ අධිකාර කටයුතු, ලිපිලේඛන කටයුතු වැනි වගකීම් රාශියක් ඇති නිසා විදුහල්පති තුමා එම වගකීමෙන් මා නිදහස් කර ඇතත් පෝෂ්ඨ පංතිවල සිංහල විෂයය, ආගම් වැනි විෂයයන් ඉගැන්වීම මට භාර දී ඇත. අවරුද්ද අවසානයේ මා හට තෑගි වශයෙන් ලැබෙන්නේ කවියක් ලියූ බැලුනයක්, ස්තූතිපුඵක කාඩ්පතක්, තේ

පැන් සංග්‍රහයකට ආරාධනා පතක් වැනි දෑ ය. මම ඒවා ඉතා අගය කළෙමි, "ප්‍රස්ථාව පිරුළු" පාඩම ඉගැන්වූ 7 වසරේ සිසු දරුවෙක් දිනක් මා ළඟට පැමිණ "ඊවර්, ලියොන් ගඟෙන් දිය බිලා මුහුදට ආවැඩුව නේ" යැයි කී විට මට සිනහ පහළවිය. "පුතාට මතක ද ඒකෙ තේරුම ?" ඔහු පංතියේ බුද්ධිමත් දරුවන්ගෙන් කෙනෙකි. "කෙනෙකුගෙන් උදව් අරගෙන, වෙන කෙනෙකුට ස්තූති කරනවා" හරි නේද? ඔහු පවසයි. "හරියට ම හරි, ඉතින් කවුද එහෙම කළේ ?" "ඊවර්, අපේ පංතියේ ලියොන්ගෙ අම්මා රට ඉඳලා ඇවිල්ලා,

අනෙක් ටීචර්ලාට තෑගි දුන්නා. ටීචර්ට මෙකුත් දුන්නෙ නෑහැ", කීවා. "ඒකට කමක් නෑ දරුවො එයාගෙ පංති භාර ටීචර්, පුංචි පංතිවල අකුරු කියල දුන්න අය නේ". "ඒ වුනාට ටීචර් මට හිතනා ඒක හරි නෑහැ කියලා. ටීචර්, ලියොන්ට හරියට උදව් කරලා තියනවානේ. " මෙම දරුවා ප්‍රස්තා පිරුළෙහි අර්ථය තේරුම් ගත් සැටි සිතා, සතුවත් මෙන් ම සියුම් වින්දනයක් ද මම ලැබුවෙමි.